VALEA CEA VERDE

de Ovidiu Bufnilă

E adevărat că în timp ce coseam s-a stîrnit o ciudată boare de vînt şi o fi cum ziceţi dumneavoastră un vînt de pe altă planetă, dar eu nu am nimic împotriva lui pentru că în adevăr mi-a făcut un bine, soarele mă topea pur şi simplu, păi de unde a venit, de acolo de sus, nu mai ştiu dacă era sau nu colorat, uitaţi iarba e de un verde curat, şi copacii de colo, de parcă ar fi fost o ploaie, boarea m-a răcorit de minune, ce vreţi să faceţi cu aparatul acela, măsuraţi presiunea, o fi, nu zic nu, nu sînt nebun, vă spun dinainte, priviţi întreaga vale, cum, am început şi eu să mă înverzesc, şi mînerul coasei, nu e o boală, drept să vă spun, boarea aceea mi-a adus aminte de răsuflarea unei femei, hei, unde plecaţi, nu, eu nu cred în farfurii, vedeţi doar că vîrfurile copacilor nu sînt arse, ba dimpotrivă, da, cred că pot să vă spun foarte exact că era de fapt o femeie de pe altă planetă.